

Η Πρώτη Οικουμενική Σύνοδος (Αγίου Νεκταρίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η αγία και οικουμενική πρώτη σύνοδος των 318 θεοφόρων πατέρων. Τοιχογραφία από την Μονή της Παναγίας Σουμελά στον Πόντο.

(Επιλεγμένα αποσπάσματα για την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, από το βιβλίο του Αγίου Νεκταρίου «Αι οικουμενικάί σύνοδοι της του Χριστού Εκκλησίας, εκδοθέν το πρώτον το 1892)

Ο Αρειος

Ο Αρειος εγεννήθη εν Λιβύη περί τα μέσα της γ΄ μ.Χ. εκατονταετηρίδος, εσπούδασε δε εν Αλεξανδρεία και εγένετο οπαδός του Ωριγένους, του Μελετίου και του προΐσταμένου της Αντιοχειανής Σχολής Λουκιανού του πρεσβυτέρου. Η ευρεία αυτού παιδεία, η φιλοσοφική αυτού μόρφωσις, και η περί την επιστήμην των θείων Γραφών δεινότης, κατέστησαν αυτόν γνωστότατον, το δε εμβριθές αυτού σχήμα,

οι οπωσούν αγέρωχοι τρόποι, το μεγαλοπρεπές ανάστημα, και η ευειδής αυτού όψις, ενέπνεον πάσι τον σεβασμόν και συμπάθειαν. Και κατ αρχάς μόν καταλιπών τον Μελέτιον προεχειρίσθη διάκονος της Εκκλησίας Αλεξανδρείας υπό του Επισκόπου αυτής Πέτρου. Από της εποχής δ αυτής παρουσιάζεται η του χαρακτήρος αυτού ισχύς και η εμμονή εις τας πεποιθήσεις του. Είτα δέ, όταν ο Πέτρος Αλεξανδρείας απεκήρυξε τους συμμετόχους του Μελετίου, και δεν απεδέχετο το βάπτισμα αυτών, ο Αρειος εξανέστη το πρώτον, μεμφόμενος τα γενόμενα και διεμαρτύρετο κατά του μέτρου τούτου του Επισκόπου του. Και κατ ακολουθίαν τούτου απεπέμφθη από της Αλεξανδρείας. Ότε δε μετά ταύτα τον Πέτρον αποβιώσαντα διεδέξατο ο πραύς τους τρόπους Αχιλλάς, ο Αρειος αιτήσας συγγνώμην εγένετο δεκτός εν τη Εκκλησία και τώ 312ω χειροτονήθη Πρεσβύτερος. Το περί τριαδικού Θεού δόγμα του Χριστιανισμού, όπερ από της αυτού εμφανίσεως εσκανδάλισεν Ιουδαίους και Έλληνας, από δε των μέσων του β' αιώνας παρουσίασε την αίρεσιν των Μοναρχιανών και προεκάλεσε πολλές έριδας, παρέσυρε και το ακάθεκτον πνεύμα του Αρείου, το οποίον δυσφόρως έχον προς τον ανυπέρβλητον του δόγματος φραγμόν, και ζητούν την του πνεύματος φίλην ελευθερίαν την υπερπηδώσαν τα πάντα και τα πάντα υποτάσσουσαν τη ίδια εξουσία, διέσπασε του δόγματος τα δεσμά, ίνα εν τη ελευθερία αυτού εισδύση εις τα βασίλεια των μυστηρίων και ερευνήση αυτά καί, ει δυνατόν, ψηλαφήση και υπαγάγη αυτά υπό την ιδίαν αντίληψιν. Ο Αρειος μελετήσας καλώς τας θεωρίας της Αλεξανδρινής και της Αντιοχειανής Σχολής προσέλαβεν εξ αυτών τα προσφυή ταις αρχαίς αυτού και διεμόρφωσεν ιδίαν θεωρίαν, λαβών παρά μόν του Ωριγένους την υπόταξιν του λόγου, παρά δε του Λουκιανού την άρνησιν της Ομοουσιότητος. Προς διάδοσιν δε της διδασκαλίας αυτού και επικράτησιν συνέταξε διάφορα άσματα και ποιήματα και διεμοίρασεν αυτά εις τον λαόν. Και η διδασκαλία αυτού εύρε πολλούς οπαδούς παρά τε τώ Κλήρω και τώ λαώ, εξ ών οι μόν ησπάζοντο αυτήν ως ορθήν, οι δε εθεώρουν αυτήν ως ακίνδυνον. [\(περισσότερα...\)](#)